

ORSZÁGOS RENDŐR-FŐKAPITÁNYSÁG

Cím: 1139 Budapest Teve u. 4-6. 1903 Bp. Pf.: 314/15
Tel.: 443-5573/33104
Fax: 443-5733/33133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000–105/675– /2012. RP.

Tárgy: alapvető jogot sértő
rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva szám alatti lakos által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárásban – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) 135/2013. (IV. 30.) számú állásfoglalása megállapításaira – **a panasznak az igazoltatás céljáról történő pontatlan tájékoztatás tekintetében**

h e l y t a d o k,

egyebekben azt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdésére, valamint a 109. § (3) bekezdésre – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz (1027 Budapest, Csalogány u. 47–79., 1539 Budapest, Pf. 632.) is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326.§ (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése, 326. § (7) bekezdése és a Ket. 109. § (1) bekezdés a) pontja).

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Készenléti Rendőrség parancsnoka
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

A panaszos a BRFK Központi Panaszirodán 2012. június 17-én terjesztette elő panaszát, és kérte, hogy azt a Panasztestület vizsgálja ki.

A panaszos a beadványában előadta, hogy a 2012. június 15-én Budapest III. kerület Búza utca 12. VII/64. szám alatti magánlakásban történt kilakoltatással összefüggő rendőri intézkedéseket követően a panaszos – kb. 15 személy társaságában – megjelent a Budapest III. kerület Tímár utcában, a BRFK III. kerületi Rendőrkapitányság közelében, mivel oda a kilakoltatás során előállítottak 23 személyt.

A panaszos állítása szerint, a kapitányság közelében több sajtóorgánium képviselői is jelen voltak, illetve országgyűlési képviselők is érkeztek, akik szintén próbáltak tájékoztatást kérni a rendőrségtől a kialakult helyzetről.

A panaszos és a társa, a helyszínen a nap eseményeivel kapcsolatos információkat „szerkesztették”, amikor 21.43 perc körüli időben két, a Készenléti Rendőrség állományába tartozó rendőr lépett oda hozzájuk. A rendőrök -től személyi igazolványt és lakcímkártyát kértek, illetve kaptak anélkül, hogy az intézkedés keretében annak okát és célját közölték volna.

Az igazoltatást végző rendőrök egyike „mindenfajta, emberek között szokásos, ismert kapcsolat-felvételi módot” és a rendőrség Szolgálati Szabályzatában előírt követelményeket mellőzve a következőképpen szólította meg a panaszost: „Uram, legyen szíves Ön is előkészíteni a személyazonosságot igazoló okmányokat!” A panaszos ismeretei szerint a rendőr közlése nem felelt meg a Szolgálati Szabályzat szerinti követelményeknek, mivel a napszaknak megfelelő köszönés és a tisztelgés elmaradt, ezért „békésen használta tovább a kezében lévő kamerát”. Röviddel ezután a panaszost a Készenléti Rendőrség állományába tartozó rendőr szólította meg, akinek azonosító számát a panaszos a fényviszonyok miatt nem tudta leolvasni, és a következőket mondta: „Jó estét kívánok, általános ellenőrzés, őrmester 04884, személyi igazolványt, lakcímkártyát kérnék személyazonosság megállapítása céljából”. A panaszos felhívta a rendőr figyelmét arra, hogy a lakcímkártyáját jogszerűen nem kérheti el tőle, és kérte, hogy ennek megfelelően módosítsa a felszólítását.

Az intézkedés keretében a rendőrök RK lapon rögzítették a panaszos adatait, majd – a panaszos számára ismeretlen okból – az anyja nevére is kíváncsiak voltak. A panaszos a kért adatot közölte.

Az intézkedés befejezésekor a panaszos tájékoztatást kért az igazoltatás okáról, amire válaszul a rendőrök „általános ellenőrzést” jelöltek meg.

A panaszos az intézkedést azért is kifogásolta, mert a helyszínen kettőjükön kívül senki mást nem igazoltattak. Sérelmezte továbbá azt is, hogy az igazoltatás során adatait – a Szolgálati Szabályzatban előírtakat megsértve – a helyszínen nem kérték le a Schengeni Információs Rendszerből és a körözési nyilvántartásból. A panaszos ezért úgy véli, az adatgyűjtés „készletező jellegű” volt.

A panaszos a fentiek alapján kérte az intézkedés kivizsgálását.

A panaszos CD lemezen rögzítve számos video- és fényképfelvételt csatolt a beadványához, amelyek a Tímár utcai helyszínen, illetőleg a BRFK III. Kerületi Rendőrkapitányság épülete előtt készültek.

A P1010307 számú videofelvétel rögzíti a panaszos és K. E. F. igazoltatását.

A beadványokban foglaltak szerint a panaszos az alábbiakat panaszolta:

- 1) A panaszos az igazoltatást sérelmezte.
 - 1/a) A panaszos az intézkedés jogalapját kifogásolta.
 - 1/b) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőr a lakcímkártyáját is elkérte.
 - 1/c) A panaszos nehezményezte, hogy a rendőr az édesanyjának nevét is megkérdezte.
 - 1/d) A panaszos állítása szerint, az adatait a SIS és a körözési rendszerben a rendőr nem ellenőrizte, ezért szerinte az adatgyűjtés készletező jellegű volt.
- 2) A panaszos szerint a K.E.F. nevű személlyel szemben az intézkedés nem felelt meg a jogszabályban előírtaknak.
- 3) Az intézkedés diszkriminatív volt.

II.

A Panasztestület állásfoglalásában alapjog súlyos sérelmét állapított meg. Erre való tekintettel hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdésén, valamint az Rtv. 93/A. § (6) és (7) bekezdésén alapul.

A Panasztestület „a panaszos jogalap hiányában végrehajtott igazoltatása miatt megállapította a személyes adatok védelméhez fűződő alapvető jog megsértését. A körülmények ismeretében ugyanakkor arra az álláspontra helyezkedett, hogy a lakcímkártya átadása és a lakcímadatok, valamint a panaszos édesanyja nevének megismerése, illetve az adatlekérdezés elmaradása miatt a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő jogának további sérelme nem valósult meg.

Azt, hogy az egyik rendőr előre jelezte a panaszosnak, hogy vele szemben is intézkedni fognak, és – ellentétben a panaszosi állítással – udvarias hangnemben megkérte a panaszost, hogy ehhez készítse elő az iratait, külön nem vizsgálta.

Végül azon panaszosi kifogás kapcsán, hogy a rendőrök a helyszínen mást nem voltak intézkedés alá, a részrehajlás Rtv. 13. §-ban foglalt tilalmának megsértése miatt a Panasztestület megállapította a panaszos tisztességének eljárásához való jogának sérelmét is.”

A Panasztestület megítélése szerint ezen jogsérelmek elérik azt a szintet, mely az állásfoglalásnak az országos rendőrfőkapitány részére történő megküldését indokolják.

Az eljárás során az alábbi bizonyítékok alapján állapítottam meg a döntésem alapjául szolgáló tényállást:

- a panaszos 2012. június 17-én előterjesztett beadványa és annak 2012. augusztus 14-én küldött kiegészítése;
- a panaszos által megküldött CD lemez;
- r. őrmester és r. őrmester 2012. június 15-én kelt jelentése;
- a Készenléti Rendőrség parancsnokának 2012. augusztus 1-jén kelt tájékoztatása.

A panaszbeadvány és a rendőrség által rendelkezésre bocsátott dokumentumok alapján vizsgálat tárgyává tettem a panaszos igazoltatásának indokoltságát, végrehajtásának jogszerűségét és az intézkedés formai követelményeinek teljesítését.

III.

1) A panaszos elsődlegesen az igazoltatását kifogásolja.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdés a) és b) pontja alapján, „A rendőr a feladata ellátása során a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani, valamint

b) az igazoltatott személyt - annak választása szerint - lakcímének, tartózkodási helyének a lakcímet igazoló hatósági igazolvánnyal vagy más alkalmas dokumentummal történő igazolására, vagy a lakcímre, tartózkodási helyre vonatkozó nyilatkozattételre kérheti fel.

(2) Az igazoltatott köteles a személyazonosító adatait hitelt érdemlően igazolni. A személyazonosságot - a személyazonosító igazolványon túl - minden olyan hatósági igazolvány igazolja, amely tartalmazza a személyazonosításhoz szükséges adatokat. Az igazoltatott kizárólag ezen okmányok egyikének bemutatására kötelezhető. A rendőr más jelen lévő, ismert személyazonosságú személy közlését is elfogadhatja igazolásként.

(3) Ha további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények ezt indokolják, az igazoltatás során rögzíteni kell az igazoltatott személyazonosító adatait, az igazolvány sorozatát és számát, az igazoltatás helyét, idejét és okát, valamint - az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott felkérés teljesítése esetén - az igazoltatott személy lakóhelyét, tartózkodási helyét.

(8) E § alkalmazásában személyazonosító adaton az érintett személy nevét, születési helyét, születési idejét és anyja születési családi és utónevét kell érteni.”

Az Rtv. 92. § (2) bekezdés alapján, „Akinek az intézkedés jogát vagy jogos érdekét érintette, panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez.”

A Ket. 30. § f) pontja szerint, „A hatóság a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül, nyolc napon belül elutasítja, ha a kérelem nyilvánvalóan nem az előterjesztésére jogosulttól származik.”

A panaszos előadta, hogy társával, -fel a helyszínen a nap eseményeivel „kapcsolatos információkat szerkesztették”, amikor 21.43 perc körüli időben két, a Készenléti Rendőrség állományába tartozó rendőr lépett oda hozzájuk, és előbb -et, majd a panaszost vonták intézkedés alá.

A történetekről rögzített videofelvétel tanúsága szerint még zajlott igazoltatása, amikor az egyik igazoltató rendőr a kamerába nézve kérte a panaszost, hogy ő is készítse elő az iratait. Miután igazoltatása véget ért, a két eljáró rendőr a panaszoshoz fordult. Az igazoltatást foganatosító r. őrmester köszönést követően azonosította magát, és kérte a panaszost, hogy „általános ellenőrzés” keretében adja át az iratait személyazonossága megállapítása céljából. A panaszos felhívta a rendőr figyelmét, hogy a hatályos jogszabályi rendelkezések értelmében lakcímkártyát nem kérhet tőle, majd átadta az iratait, újabb kérésre a lakcímkártyáját is, azt követően pedig megadta az édesanyja nevét is. A rendőrök rögzítették az adatokat, majd elköszöntek. Mielőtt távoztak volna, a panaszos tájékoztatást kért tőlük az intézkedés okáról, amire a rendőrök azt válaszolták: „általános igazoltatás”, majd elhagyták az intézkedés helyszínét.

Megállapítható továbbá, hogy a panasz előterjesztésére csak az alapvető jogában sértett személy jogosult, azonban panaszt nem terjesztett elő, és erre nézve a panaszos sem rendelkezik meghatalmazással, ezért ezt a panaszlevelet – mivel nem az arra jogosulttól származik – érdemi vizsgálat nélkül elutasítom.

A panaszokat részletezve az alábbiakat állapítottam meg.

1/a) Az intézkedéssel összefüggésben a panaszos az intézkedés jogalapját kifogásolta.

Az Rtv. 12. § (1) bekezdés szerint „*A rendőr a feladata teljesítése során köteles végrehajtani a szolgálati előjáró utasításait. Meg kell tagadnia az utasítás végrehajtását, ha azzal bűncselekményt követne el.*”

Az Rtv. 20. § (2) bekezdés értelmében, „*Ha a hatóság eljárási kötelességének a rá irányadó ügyintézési határidőn belül nem tesz eleget, a felügyeleti szerv az erre irányuló kérelem megérkezésétől vagy a hivatalos tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül kivizsgálja a mulasztás okát, és a mulasztó hatóságot az eljárás során kívüli lefolytatására utasítja. Nincs helye az eljárás lefolytatására történő utasításnak, ha a 71. § (2) bekezdés alkalmazásának van helye.*”

Az Rtv. 29. § (1) bekezdése (ld. 3-4. oldal) foglalja magába az igazoltatás lehetséges jogalapjait. Az intézkedés így **nem kezdeményezhető más okból**, mint a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében.

A panaszos állítása szerint, a rendőrök egyike az intézkedés céljaként a személyazonosság megállapítását, míg a másik rendőr az intézkedés befejezésekor az igazoltatás okának „általános ellenőrzést” jelölt meg.

Leszögezhető, hogy az igazoltatás, mint minden rendőri intézkedés célhoz kötött, nem lehet önmagáért való, önkényes, megfélemlítő jellegű, mindig kell lennie valamilyen – Rtv.-ben foglalt – alapjának és céljának.

Jelen esetben az intézkedő rendőrök a fenti, törvényi okok közül egyre sem hivatkoztak, hanem olyan jogalapot jelöltek meg „általános ellenőrzés” címen, amely az Rtv. 29. §-ban nincs nevesítve.

A fentiek alapján egyértelműen megállapítható, hogy az eljáró rendőrök a panaszos igazoltatását nem létező jogalapra hivatkozással, vagyis jogszabályi felhatalmazás hiányában végezték el.

A Készenléti Rendőrség az intézkedésről készített jelentésében sem jelölt meg egyetlen olyan indokot sem, amely az igazoltatást az Rtv. valamely rendelkezése alapján megalapozhatta volna. A rendőri jelentés tartalmazza továbbá, hogy az intézkedő rendőrök az igazoltatás azonnali végrehajtására parancsot kaptak, annak jogalapját nem vonhatták kétségbe, illetve az Rtv. 12. §-ában foglaltakat figyelembe vételével nem is kötelességük.

Megállapítható, hogy a panaszos igazoltatásának jogalapja a fenti körülményeket figyelembe véve fennállt (az nem csupán azért volt jogszerű, mert a beosztott rendőri állomány a kapott utasítást köteles volt végrehajtani), így a panasznak kizárólag a tájékoztatás pontatlansága okán helyt adok.

(Az EBH2007.1663 számú ítéletben a bíróság úgy fogalmaz, hogy „...az igazoltatás okaként ... az Rtv. 29. § (3) bekezdésben foglaltakra hivatkozni nem megfelelő.”)

1/b) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőr a lakcímkártyáját is elkérte.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdés b) pontja. (ld. 4. oldal)

A panaszos elmondása szerint, az intézkedés során felhívta a rendőr figyelmét arra, hogy a lakcímkártyáját jogszerűen nem kérheti el, és kérte, hogy ennek megfelelően módosítsa az intézkedését.

Az Rtv. 29. §-a korábbi – 2012. január 5-ét megelőző – hatályos rendelkezései valóban nem tették lehetővé azt, hogy az eljáró rendőr az intézkedés alá vont személy lakcímadatairól tájékozódjon. A törvényhelynek az intézkedés idején hatályos (1) bekezdés b) pontja azonban erre már felhatalmazást biztosít. A hivatkozott törvényi rendelkezés alapján a panaszostól a rendőrök megfelelő jogszabályi felhatalmazás birtokában kérték lakcímkártyájának az átadását, melynek a panaszos eleget is tett.

A lakcímkártya elkérése és a lakcímadatok rögzítése miatti panaszt elutasítom.

1/c) A panaszos sérelmezte, hogy a rendőr az édesanyjának a nevét is elkérte.

Rtv. 29. § (8) bekezdés. (ld. 4. oldal)

A panaszos elmondása szerint a rendőri felszólítást követően az útlevelével igazolta magát, azonban miután átadta az útlevelét, az eljáró rendőr kérte tőle az édesanyja nevének megadását is.

Az Rtv. 29. §-ának (8) bekezdése szerint, a személyes adatok körébe az érintett személy neve, születési helye, születési ideje és anyja születési családi és utóneve tartozik. A panaszos édesanyjának a neve tehát olyan személyazonosító adatnak minősül, amelynek megismerésére az igazoltatást végző rendőr jogosult volt, és mivel az adat az útlevélben nem szerepelt, arra vonatkozóan a panaszosnak kérdést tehetett fel.

A személyazonosító adat törvényi definíciójára figyelemmel jogszerű volt a rendőrök azon eljárása, hogy az igazoltatás keretében kérdést intéztek a panaszoshoz az édesanyja nevére vonatkozóan, és így egy további, olyan adatát ismerték meg, amely a személyazonosítás céljából átadott útlevélben nem szerepelt.

A panaszt e tekintetben is elutasítom.

1/d) A panaszos állítása szerint, az adatait a SIS és a körözési rendszerben nem nézte meg a rendőr, ezért szerinte az intézkedés készletező jellegű volt.

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011.(IX.22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 25. § (1) bekezdés szerint, „Az igazoltatás során a rendőr elkéri az igazoltatott személyazonosító igazolványát vagy egyéb, a személyazonosságot hitelt érdemlően igazoló okmányát. Ha az okmány valóságos vagy az igazoltatott személyazonossága kétséges, a rendőr ellenőrző kérdéseket tehet fel, felszólítja az igazoltatott személyt adatainak bemondására, a bemondott adatokat az okmánnyal összehasonlítja. Az intézkedés során minden esetben ellenőrizni kell az igazoltatott személy és a bemutatott okmány adatait a Schengeni Információs Rendszerben (SIS), a körözési információs

rendszerben, valamint - szükség szerint - a személyi adat- és lakcím nyilvántartásban vagy az okmány-nyilvántartásban.”

A panaszos kifogásolta, hogy az igazoltatás során adatait – a Szolgálati Szabályzatban előírtakat megsértve – a helyszínen nem kérték le a Schengeni Információs Rendszerből és a körözési nyilvántartásból. A panaszos ezért úgy véli, az adatgyűjtés készletező jellegű volt.

A Készenléti Rendőrség jelentése szerint, a rendőri állomány részére rendelkezésre áll egy olyan rendszer, amely nem igényli a rádiócsatorna használatát. Ez az ún. SMS Prio rendszer, amelynek használata során az intézkedő rendőr a szükséges adatokat rövid szöveges üzenet (SMS) formájában juttatja el a központba, ahonnan az ellenőrzést követően szintén SMS formájában kap választ annak eredményéről. Az adatok mind a Körözési Információs Rendszerben, mind a Schengeni Információs Rendszerben ellenőrzésre kerülnek. A személyi adatok ellenőrzésének a tényét a Készenléti Rendőrség Gazdasági Igazgatóság Informatikai Osztály vezetője a jelentés mellé csatolt átiratában megerősítette.

Megállapítható továbbá, hogy az a körülmény, hogy az egyébként jogszerű igazoltatás során a rendőr lekérte-e vagy sem a SIS rendszerben és a Körözési Információs Rendszerben az igazoltatás alá vont adatait, az igazoltatott személy jogait semmilyen szempontból sem érintette.

A panaszt elutasítom.

2) A panaszos szerint a személlyel szemben az intézkedés nem felelt meg a jogszabályban előírtaknak.

Az Rtv. 20. § (1) bekezdés értelmében, „A rendőrt az intézkedés során

a) az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy

b) szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye

igazolja.

(2) A rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

(3) A rendőr köteles - ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti - intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni.”

A panaszos előadása szerint az intézkedés nem felelt meg az Rtv. 20. §-ban előírt követelményeknek. Ezzel összefüggésben említi meg, hogy K. E. F. igazoltatása közben a rendőrök egyike a Szolgálati Szabályzatban előírt követelményeket mellőzve szólította meg a panaszost.

Véleményem szerint azzal, hogy az egyik rendőr előre jelezte a panaszosnak, hogy vele szemben is intézkedni fognak, és megkérte a panaszost, hogy ehhez készítse elő az iratait, jogsértést nem követett el. Tekintettel arra, hogy ez a mozzanat a panaszolt rendőri intézkedés szempontjából irreleváns, ezért a panasz ezen részét nem vizsgáltam.

3) *A panaszos sérelmezte, hogy az intézkedés diszkriminatív volt.*

Az Rtv. 13. § (2) bekezdés értelmében, „*A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.*”

A panaszos sérelmezte, hogy a helyszínen csak őket vonták a rendőrök intézkedés alá, eljárásuk ezért diszkriminatív volt tekinthető.

A rendőri jelentés szerint a „ Csoport” tagjai 2012. június 15-én a 09.35 órától 12.00 óráig Budapest III. kerület Búza u. 14. 7/64. számú ingatlannál történő kilakoltatás során aktívan ellenálltak a rendőri intézkedésnek, ezért számítani lehetett arra, hogy a velük szimpatizáló személyek – köztük a panaszos is – a rendőrkapitányság épülete előtt hasonló magatartást tanúsítanak, hiszen a délelőtti intézkedés során 23 fő került a szóban forgó rendőrségi objektumba előállításra. Mindez indokolta, hogy a Készenléti Rendőrség r. századosa a kapitányság bejáratához folyamatosan egy járőr pár felállítására adjon utasítást. Megjegyzem, a panaszos és a délelőtti kilakoltatásnál, – mint a sajtó munkatársai –jelen voltak, ezért a helyszíni parancsnok döntése alapján velük szemben rendőri intézkedésre akkor nem került sor. A panaszos és a társa a BRFK III. kerületi Rendőrkapitányság épületénél 21.45 órakor a „ Csoport” –tal együtt jelent meg, vélhetően, mint szimpatizáns. A délelőtti, illetve az elmúlt évek eseményeinek tapasztalatai alapozták meg azt a döntést, hogy a r. főhadnagy utasítást adjon a panaszos és a vele egy társaságban lévő személy igazoltatására.

Megállapítható, hogy a rendőri intézkedés a panaszossal szemben nem volt részrehajló, ezért a panaszt elutasítom.

IV.

A Panasztestület az állásfoglalásában a panaszos jogalap hiányában végrehajtott igazoltatása miatt megállapította a személyes adatok védelméhez fűződő alapvető jog megsértését.

A Panasztestület kialakított álláspontjával a fentiekben kifejtett indokok alapján részben egyetérték. (ld. 1/a) pont, 5-6. oldal)

A Panasztestület a részrehajlás Rtv. 13. §-ban foglalt tilalmának megsértése miatt megállapította a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét.

A Panasztestület kialakított álláspontjával a fentiekben kifejtett indokok alapján nem értek egyet. (ld. 3) pont, 8. oldal)

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntöttem.

Határozatom az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100.§ (1) bekezdés a) pontja valamint a (2) bekezdése, a 109. § (1) bek. a) pontja, 62. § (1) bek., 30. § f) pontja;
- A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 195. § (1) bek.;

- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 12. § (1) bekezdése, 20. § (1)-(3) bek., 29. § (1)-(8) bek., 13. § (2) bek., 20. § (2) bek., 92. (2) bek.;
- Szolgálati Szabályzat 25. § (1) bek.

Budapest, 2013. július 08.

**Papp Károly r. vezérőrnagy
rendőrségi főtanácsos
országos rendőrfőkapitány**